

VASÁR NAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
ev. ref. lelkész.
TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,
ev. ref. koll. tanár.

KIADJA:
Az Erdélyi Ref. Egyházkerület
„Egyházi Ertekezlete“

Szerkesztőség és kiadóhivatal
hová a lapba szánt kéziratok
— reklamációk és —
előfizetési pénzek küldendők
— Maros-Vásárhely —
Szentgyörgy utca 9. szám.
— ev. ref. lelkészi lakás. —

Megjelenik:
minden vasárnap egy iven.
ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egy évre . 4 kor. Negyedévre 1 kor.
Fél évre . 2 kor. Egy szám ára 10 fill.

Az imádságról.

Valaki a lélek lélekzetvételenek nevezte az imádságot, s ez az elnevezés találó. Mint a hogy a testi élet nyilvánulása és fentartója a lélekzés, éppen úgy a lelki életé az imádság. Ez a lelki élet bizonyosága és feltétele.

Az imádságnak többféle neme van. Először is az aggály imádsága, a veszély pillanatában. Ez önkénytelenül tör elé a szívből, még az olyanból is, mely nem igen van hozzászokva, hogy Istenhez forduljon. Ne ítéljük el; ennek az imádságnak is meg van a maga ereje. Talán csak egy kiáltás, vagy sóhaj alakjában nyilatkozik, de azért mennybe hat s titkos köteléket teremt a menyei Atya és földi gyermekének reszkető lelke közt.

Ehez csatlakozik a hálaadó ima. „Hívj engemet segítségül a te nyomorúságodnak napjaiban és én megmentelek“ mondja az Örökkévaló. De mindjárt hozzá teszi: „És te dicsőíteni fogsz engemet“. Istent dicsőíteni annyi, mint hálaadást adni neki. Jézus imádságai mindenekfelett hálaadó imádságok.

Van végre kérő imádság, mely nem várja a szerencsétlenség óráját, hogy Istenhez törjön, hanem minden alkalommal bemutatja a lélek vágyait és óhajlásait. A terület, melyre az ima

kiterjeszkedhetik, úgyszólván végtelen. Örömet, fájdalmat, reményt keservet, mindent felölelhet magába. S a Miatyánk világosan megengedi, hogy ne csak a lélek, hanem a test szükségének is kifejezést adjuk. Ezt a részt: „add meg nekünk mindennapi kenyerünket“, nem kell kizárólag szellemi értelemben vennünk.

De vajjon csakugyan elérhetünk-e valamit az imádságokkal? Nincs e világon minden, kezdettől fogva változatlan törvények által megszabva? S a mi imádságaink fognak-e ezeken bármit is változtatni? Van-e jogunk más hatalmat is tulajdonítani nekik, mint azt, hogy szívünket felemelik, megtisztítják és megnyugtatják?

Már magában véve ez is sok, de azért még sem elég s midőn az apostol azt írja: „Szüntelenül imádkozzatok“ imádságunk előtt sokkal tágabb láthatárt nyit meg. A teremtés legfőbb törvénye nem a végzet kérlelhetetlen mozdulatlansága, hanem az Atyának akarata. És ez az Atya vezet bennünket. Mikor így szól hozzánk: „Kérjetelek és megadatik nektek“; ezt nem azért mondja, hogy könnyen hívőségünkön mulasson; bizonyos, hogy adni fog! Nem ad-e mindennap azoknak akik az ő ígéreteit olvassák? Próbáljátok meg engemet, ezt mondja a seregeknek Ura, ha meg nem nyitom-e az égnek csatornáit?“ (Mát. III. 10.)

Legmagasztosabb tetőpontját éri el az imádság, mikor közbenjárás másokért. Ezt különösen vegyük lelkünkre. Igen biztos és hatásos fegyver az önzés ellen. Győzelmet arat és különös kegyelmet nyer.

Helyes kérdés, hogy csak gondolatban imádkozzunk-e, vagy érthetőleg kifejtett szavakban? Így is, amúgy is. A szüntelen imádkozás feladata, melyet az előbb említettünk, szükségképpen a gondolatban való imádkozást feltételezi. De azért imádkozzunk hangosan is. Beszéljünk úgy, mintha szülőkkel beszélénk.

Még egy tanácsot. Imádkozá-unknak legyen előre meghatározott ideje. Ezt legjobb a nap kezdetére és végére tenni. Ez nem rabszolgaság, csak eszköz arra, hogy jobban teljesítsük kötelességünket s következőképpen gazdagabb áldásokat nyerhetünk. Különben ez a legbiztosabb módja annak, hogy a kiszabott órákon kívül is képesek legyünk minél gyakrabban társalogni Istennel. Két bizalmas barát, a kik egy városban laknak, nem elégszik meg azzal, hogy találkozzanak, a mikor éppen lehet, hanem igyekezni fognak egymásnak rendszeres találkozókat adni. Lehetnek nekünk is ilyen rendszeres találkozóink Megváltónkkal; s Ő a maga részéről mindig kész lesz tégedet elfogadni. S ez nem fog akadályozni abban, hogy keresd és megtalálhasd őt, bármely más alkalommal. *)

Ki az a Jézus?

— Irta: Dávid Gyula. —

Nagyon fontos kérdés ez, mert addig nem térhetünk a jó, a boldogság útjára, a Szabadítóhoz, a Boldogítóhoz, az Üdvözítőhöz, a Jézushoz, míg meg nem ismerjük, meg nem szeretjük Őt. Azért feleljünk meg most röviden ezen kérdésre: „Mi tetszik neked ama Krisztus felől, ki Fia?” hogy gondolkozol te Jézusról, mit gondolsz, ki az a Jézus?

Jézus Isten, öröktől fogva való; az ő isteni tökéletessége, az ő Istensége, ez előttünk megfoghatatlan, titokszerű, de élő szent igazság; legvilágosabban megmagyarázza ezt maga az Isten az ő kijelentésében, az ő beszédében, a Bibliában, mondván: „Kezdetben vala amaz „Ige“ és az az Ige vala az Istennél és az Ige Isten vala, mindenek ez által teremtettek és ő

*) Mutatvány Burde Eduard — Mártha és Mária című művéből. Franciából fordította: Vargha Gyuláné.

nála nélkül semmi sem teremtett, valami teremtett és amaz Ige testté lett és lakozott mi közöttünk. Ez az Ige, ez az az Isten, a mint láthatjuk: Jézus, a ki maga is ezt mondja magáról örökkévalóságára nézve: „Bizony, bizony mondom néktek. Minek előtte Ábrahám volna, én vagyok!” Hivatkozik Jézus főpapi imájában (Ján. XIV.) azon ő dicsőségére, mely volt néki az ő Atyjának minekelőtte a világ lenne; bizonyítja Istenségét akkor, mikor ezt mondja: „Én és az Atya egy vagyunk.” Ján. IX: 30. Az egész Írás bizonyítja, hogy ő az Isten dicsőségének, a láthatatlan Istennek a képe, hogy Ő a testben megjelent Isten, a ki tegnap és ma mindörökké ugyanaz, a kiből megvan minden isteni tökéletesség.

Jézus tehát Isten levén, teljes tökéletes hatalomban, bölcsességben, jóságban. Nincs olyan jó, a mit ő meg ne tehetne, és Ő mint változhatatlan: szeretetteljes, kegyelmes ígérőt, beszédét meg nem változtathatja soha, de bizonyosan beváltja. Ez, ez a Jézus a te szabadítód. Szegény bűnöstársam, mindenemü szükségemben kihez mennél segítségéért, oltalomért, szabadításáért, ha nem Jézushoz, a ki maga a mindenható, a kegyelmes jó Isten?! Jézusnál senki, semmi sem hatalmasabb, jobb. Nem lehet oly szenvedésed, szükséged, veszedelmed, melyből ki ne mentene, melyet javadra nem fordítana, nem lehet olyan testi, lelki ellenséged, melyet ő meg ne győzhetne helyetted, éretted! Bármily gyenge légy, ő benne erős vagy, csak bizzál egyedül ő benne, mint Istenben, mert rajta kívül sem emberben, sem angyalban, sem semmi hatalmasságban nem bízatsz. Ő felette áll minden teremtménynek. Ő a nagy Isten. Néki van egyedül hatalmában minket kegyelmesen megsegíteni, megszabadítani, boldogítani. Ha ő kisebb volna az Istennél, akkor félelem, rettegés volna a mi bűnbe, halálba esett életünk, de minthogy ez nem így van, azért megnyughatunk mindenkoron, a mi hatalmas, irgalmas Szabadítóunkban, Istenünkben! Mi bánthat nagyon, mi ejthet kétségbe, ha hiszed, tudod, hogy Jézus mindenben megsegíthet, ha tudod, hogy Ő benne, az ő Igéjében, hitünkben maga az Isten van veled? Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk? Az ő hatalma, bölcsessége, szentsége, jósága, mindenben segítségünkre, javunkra, üdvünkre szolgál, csak térjünk ő hozzá s kívánczunk uaponként közelebb-közelebb ő hozzá a jóságra, az igazságra, a szentségre, a vallásosságra; higyjünk, éljünk ő benne és akkor ne féljünk, mert ő a legvégső szükségből, a halálból is kiszabadít, ő az örökké élő, örökké éltető, szabadító Jézus, ő maga az élet, Ő Isten. (Olvasd el: Ján. 1: 1—3, 14; VIII: 53; X: 30; XVII; Col. 1: 14—20; II; 9; 1. Tim. III: 16; Zsid. I: VII: 23—28; XIII: 8; Jel. I: 1—5; 11—14.)

Jézus ember: ez épen olyan igaz, mint az, hogy ő Isten. „Mert úgy szereté Isten e világot, hogy az ő egyetlen egy szülött Fiát adá,“ hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök életet vegyen! Habár egy volt Jézus az Istennel. ő mégis szolgai formát vett fel, hasonlónak lett az emberhez és emberi formában találtatott. Megjelentetni is, úgy jelentetett, úgy jövendöltetett Ő meg, mint a szenvedések embere, fia, s maga is ember fiának nevezi magát. Emberré lett ő, hogy az általunk áthágott s be nem tölthető örvényt betöltse. büntetésünket kiállja, s elviselje helyettünk. A láthatatlan Isten köztünk lakozott. hogy látható képet alkossunk magunknak hittél, az Istentől, az Atyáról, azért mondja: „A ki engem lát, az Istent látja.“ Emberré lett ő, hogy elszenvedje a bűn okozta szenvedéseinket így megszüntesse mindenben, ami kétségkedésünket, félelmünket. „Mert mivel, hogy szenvedett, mikor megkísértetett, azoknak is segítségével lehet, a kik megkísértetnek.“

Gondolj hát Jézusra úgy is, mint emberre, a ki mint emberi voltodnak egyedül hatalmas, irgalmas részese, hozzád egyetlen igaz részvétellel viseltetik, és rajtad egyedül ő segíthet. Nézd, itt van egy terítő, rajta egy özvegy egyetlen fia, a gyászba borult anya sirva borul tört szívével, méhe egyetlen drága gyümölcsének holt-tetemére! Ki az, a ki ezt részvétellel nézi, a ki oda megy a hullához és életre kelti a kedves fiút, s vissza adja életben az anyjának? Ki az, a ki egy gyermekeregben karjára veszi a gyermeket és megáldja őket? Ki az, a ki az elhagyottaknak, a szegénynek sirja felett sir? Ki az, a kihez sietnek minden testi, lelki betegek, s a ki ezeket teljes készséggel és bizonyosan mind meggyógyítja, megvigasztalja? Jézus ez, a ki mindörökké ugyanaz, a te egyetlen igaz résztvevő, segíteni, boldogítani akaró és tudó testvéred, barátod, embertársad! Ne tartózkodj, ne félj ettől a Jézustól, hiszen lásd Ő ember, Ő épen azért lett emberré, hogy megmutassa néked az utat a szabadulásra, az életre, hogy vezessen, segítsen téged ezen az uton. Ez a szabadító maga hív: „Jöjj én hozzám!“ hallgass reá bűnöstársam. Ő hatalmas téged megváltani minden szükségedből, szenvedésedből, gyarlóságodból, bűnődből, háborúságodból, és testvériesen hív, biztat: „Ne félj, jövel én hozzám, én megtartalak, én boldogítlak!“ Ne légy közönyös az ily szeretetteljes isteni hívásra. bizzál az ő ígéjében, beszédjében, bizzál ő benne, mint egyetlen jóakaródban, barátodbán, szábaditdban, engedelmeskedj neki, mint Királyodnak, Uradnak, és ő neked olyan szerelmesed, barátod lesz mindörökké, a ki közelebb fog állani hozzád, mint a testvéred. (Olvasd el: Ézsai. LIII. Máté XXVI: XXVII: Luk. VII: 11—15; Ján. III: 11. 17; XIV: 9; Filip II: 5- 11; Zsid. II: 17—18.)

(Vége köv.)

Az Erdélyi Múzeum Egylet Maros-Vásárhelyt.

Az Erdélyi Magyar Múzeum Egylet újból alakított nagy tevékenységű elnöksége elhatározta, hogy különböző alkalmas időben Erdély különböző pontjain felolvasó vándorgyűléseket tart, hogy alapszabályaiban kifejezett szép feladatot így valósítsa meg.

Az első vándorgyűlést június 4-én és 5-én tartotta Maros-Vásárhely szabad királyi városban, az erdélyi székelység élénk metropolisában. A nagymultu egyesületet a város nagy ünnepélyességgel fogadta. A házakat fellobogózták s a felolvasó-üléseken a közönség ünnepelte a tudós tanárokat.

Az E. M. E. pünköshti vándorgyűlésére a közetkezők jöttek el:

Eszterházy Kálmán gróf, az E. M. E. elnöke. Schilling Lajos dr. egy. tanár, Posta Béla dr. egy. tanár, Cholnoky Jenő dr. egy. tanár. Imreh Sándor dr. ev. ref. koll. tanár, Kenyeres Balázs egyetemi tanár, Péterffy Zsigmond r. tag, Kelemen Lajos tanár Kolozsvár, Apáthy István dr. neje és huga Kolozsvár, Barabás Endre tanár Kolozsvár, Cserny Béla dr. tanár Gyulafehérvár, Erdélyi Pál egy. könyvtár-igazgató Kolozsvár, Farkas Béla egyetemi tanársegéd, Incze Béni tanár, Kovács Ede és leánya Kolozsvár, Persián Kálmán egyetemi hallgató Kolozsvár, Roska Márton tanár, Gáll István tanár Déva, Seprődi János tanár, Szombathelyi Gábor dr. oros, Varju Elemér muzeumi ör Budapest, Szabó Dénes Kolozsvár.

Az érkező vendégeket pünköszt másodnapján d. e. 10 órakor nagy közönség élén fogadta Bernády György dr. polgármester. A marosvásárhelyi írók és hirlapírók nevében dr. Fenyvesy Soma ügyvéd üdvözölte a vendégeket, kik közül Eszterházy Pál gróf elnök köszönte meg a meleg fogadtatást. Dél előtt 11 órakor az ev. ref. kollégium közös ebédlőjében foly le, az első felolvasó ülés. Elnöki megnyitót mondott Eszterházy Pál gróf, üdvözlő beszédet tartottak Deák Lajos kir. tanácsos, tanfelügyelő, ev. ref. koll. gondnok és Rettegi Géza kath.gymnáziumi igazgató. Felolvasásokat tartottak ez alkommal Imre Sándor dr., Schilling Lajos dr., egyetemi tanár és Erdélyi Pál dr., könyvtári igazgató. Délben a vendégek megtekintették a Teleki-könyvtárt és az ev. ref. kollégiumi könyvtárat.

Délután az Erzsébet-ligetben sétahangversenyt rendezett a „Szépitő-Egylet“ óriási közönség részvételével. A nyári szinkörben felolvasásokat tartottak a sétahangverseny után Apáthy István és Cholnoky Jenő egyetemi tanárok. Este a László-féle étteremben a város közönsége bankettet adott, melyen jelent a város színe java. Ünnepe harmadnapján dél előtt 10 órakor a róm. kath. főgymnáziumban folytatódtak a felolvasások. Felolvastak Kelemen Lajos tanár, Löwy Ferencz főrabbi, Seprődy János tanár,

Pósta Béla dr. és Lechner Károly dr. egyetemi tanárok
Délután Dékányi Kálmán dr., Polgár József.

Az Erdélyi Múzeum Egylet elhatározta, hogy
vidéki fiókokat alapít és minden évben a vidéki fiókok se-
gítségével a magyar tudományos élet terjesztése érdeké-
ben vándorgyűléseket és felolvasás-sorozatokat tart.

Isten ígéje.

A bűnös nő.

Luk. 7, 36–50.

A szegény bűnös nő meghallotta, hogy Jézus ott
van az ő városukba. Vágy áradt lelkében hogy föl-
keresse Őt, s kiöntse előtte szívének minden fájalmát,
minden bánatát. Ő bizonyosan meghallgatja, meg is
tudja vigasztalni. Hiszen már olyan nagyon sokat hal-
lott róla. Hallotta, hogy nem zárja el szívét a nyomor,
a panasz előtt, hogy a bűnösök és vámszedők aszta-
lához is leült. Remény éled szívében, hogy ez a Jé-
zus ő rajta is segíteni fog egész bizonyosan.

De mit tegyen? hogy menjen Hozzá? Nagy az
akadály, mely előtte áll. Jézus, a farizeus Simon há-
zában van, oda pedig ő nem mehet. Mit fog mondani
majd az a büszke, az emberek által anyira becsült fa-
rizeus, ha ő az elesett, a megvetett szegény nő a há-
zához megy. De mégis ha nem engedi is be, ha elül-
dözik is az ajtótól, mégis megfogja várni, míg kijön,
mert olyan nagyon vágyik a Jézushoz, olyan végtelen
nagy szüksége van a Jézus szeretetére.

És csakugyan el is ment. Halkan, félénken lépett
be az ajtón. A boldogságtól és félelemtől remegve
közeledett a szeretett Megváltóhoz. Kiöntötte volna
előtte minden bánatát, elmondotta volna minden pa-
naszát, de nem tudott szólni, csak leborult a földig s
könyeit öntötte a Jézus lábaira. Itt az úr közelében
még sokkal világosabban látta a multat, még sokkal
fájdalmasabban nehezedett lelkére minden, a mivel Jé-
zust olyan sokszor megszorította. Mást nem tudott
tenni, csak sirt, sirt keservesen. A bűnbánat drága
könyveivel öntözte Jézus lábát és saját hajával törül-
te le azt; megalázta előtte magát a földig. életét tel-
jesen átadta Neki.

Jézus kegyelemmel tekintett reá, nem taszította
el magától. Ő a legnagyobb bűnöst is szeretettel fo-
gadja, ha hozzá jön. Maga mondta, hogy „a ki én
hozzám jön, semmiképpen nem taszítom el.“ Ő ma-
ga hívja a megfáradottakat, megterhelteket, hogy
nyugodalmat, békét adhasson nekik.

A farizeus megvetően néz a szegény asszonyra
nem tudja megérteni, hogy mert ez az ő házába tola-
kodni, várja, hogy a Jézus majd elutasítja. Midőn lát-
ja hogy a Mester nem küldi el, sőt szívesen fogadja
a nő bűnbánatát, büszke szívében ez a gondolat éb-
red fel: „Ha próféta volna, tudná kicsoda és minémű
asszony volna a mely őtet illeti, mert bűnös.“

Jézus ismeri a farizeus gondolatát s egy szép pél-
dázattal igyekszik világossá tenni előtte hogy milyen
boldog az, ki bűneit megbánva Jézushoz megy s ná-
la kegyelmet és békességet nyer. Igyekszik megértetni
vele, hogy erre kegyelemre nemcsak a nőnek, hanem
a farizeusnak és minden embernek szüksége van, mert
minden ember bűnös. Megmagyarázza neki, hogy ez a
nő azért olyan boldog, azért van szíve telve aláza-
tossággal, hálával és szeretettel, mert érzi hogy sok
bocsátott meg neki. A ki nem ismeri be, hogy ő
bűnös, nem szereti az Urat, s nem is lehet igazán
boldog. Ezután a nőhöz fordul s kegyelmét teljes mér-
tékbe érezteti vele: „Megbocsátattak néked a te bű-
neid. A te hited téged megtartott. Eredj el békességgel!“

Neked is nagy szükséged van erre a kegyelemre
kedves olvasóm! Jézus jól tudja ezt, azért fordul fe-
léd egész szeretetével. Ne ámitgasd magad, mint a
farizeus avval, hogy te jó vagy, neked nincs mit
megbánnod, te az üdvösséget Jézus nélkül is elnyer-
heted. Vedd komolyan az Ő szeretetteljes hivatását.
Kérjed Őt, hogy adjon neked világosságot s ennél a
világosságnál vizsgálj meg életed.

Ha nem tudsz még Ő benne igazán hinni, kérjed
Őt, hogy adjon neked élő hitet, tegye mindig erőseb-
bé a vágyat a szívedben arra, hogy az Ő akarata sze-
rint élhess.

Ő nemcsak azt fogja veled megértetni hogy bűnös
vagy, hanem bűnbánó könnyeidet örömkönnnyekké vál-
toztatja. Te is fogod hallani a kegyelem e szavait,
megbocsátattak néked a te bűneid, a te hited téged
megtartott Eredj el békességgel

T. P.

Kérés az Olvasókhöz!

Pár nap mulva egy fél esztendeje, hogy a „Va-
sárnap“ szerkesztését átvettük. Ez idő alatt, tőlünk tel-
hető lebuozgóbb igyekezettel törekedtünk arra, hogy
híveinknek oly lapot szerkeszünk, amely társadalmi,
főként pedig evangélikus református szentpontból jó
barátjuk, segítő társuk, vezetőjük legyen. Sem fárad-
ságot, sem áldozatot nem kiméltünk a cél érdekében.
Jogos tehát kérésünk is, melylyel most kedves olva-
soinkhoz fordulunk, hogy támogassák a *Vasárnapot*.

Irányunk a régi, — a kipróbált irány marad: *az
ev. ref. hit élesztése, a keresztyén élet és ismeretek
terjesztése, az ev. ref. vallás-erkölcsi öntudat fejlesz-
tése, az egyháziasság és összetartás érzetének ápolása
s a dogos kezeknek építő munkára serkentése.*

Nein a magunk érdekét, hanem Krisztus anyaszen-
szentegyháza híveinek szolgálatát tartjuk magunk előtt
s ezért bizalommal kérünk mindenkit, hogy fizesen
elő, olvassa és terjesze a *Vasárnapot*.

A hátralékos előfizetőket is atyafiságos szeretet-
tel kérjük, hogy előfizetéseket mielőbb rendezni szi-
veskedjenek.

A szerkesztőség.

GRÓF MIKÓ IMRE SZÜLŐHÁZA.

MIKES KASTÉLY NYUGATI OLDALA GR. MIKÓ IMRE EMLÉKTÁBLAVAL.

Kegyesség útja.

Isten dicsérése esténként az Alpokon.

Piemont, és Szávolya hóborította vidékein, — a hol a kevés számú lakosság elszoritan, mint pásztor-nép él, — egy szép és magasztos szokás uralkodik. Ha lenyugszik a nap s végsugarai már csak alig vonják be aranszegélylyel a távoli hegyek örökös hóval borított csúcsait, a pásztorok közül az, a kinek kunyhója a legmagasabb helyen van előveszi havasi kürtjét és avval kiáltja: „Dicsérjétek az Urat!” Erre mindenik ott körülbé lakó pásztor kunyhója előtt állva, a mint sorjában következik, szintén utánna kiáltja a szózatot, úgy a mint azt hallja. Így szállong, így terjed szikláról-sziklára, mélységről-mélységre a távolabb még távolabb messzeségben lassanként, elhalólag a viszhang: „Dicsérjétek az Urat!” Az elnémult kürt-harsogás után ünnepélyes csend következik, a mikor is mindenik pásztor levett kalappal s kegyes áhitattal borúl térdre. És ha végre sötétség szállta meg a hegyeket és völgyeket: akkor újból megszólal a sok kürt s Istenbe vetett erős bizalommal, vallásos megnyugvással „jó-éjszakát” mond, a mire aztán csendes, békében magányos lakásaikban vonulnak a kegyes pásztorok, hogy kipihenjék magukat a nap fáradalmi után.

Felséges cselekedet dicsérni és imádni az Urat! Dicsérni, imádni Téged, oh legfőbb valóság, mennyei édes Atyánk, kinek hatalmától függ egészen a mi volt, van és a mi lesz!

„Kelet, nyugot, észak és dél
Téged áld, te-rólad beszél.
Szállj szivünkbe s éltesz minket,
Hogy mi is hön áldjunk téged!”

Sartorius után.

Egyháztársadalmi élet.

**Maros Vásárhelyi ref. egyházközségünk templom-
renoválása.** Egyik februári számunkban jelentettük a maros-vásárhelyi híres várbeli nagy templom veszedelmét. E templom legrégebb, még a XIV századból fennmaradt részén oly hasadékok mutatkoztak, a melyek következtében a templom esetleges beomlásától lehetett tartani. Az egyházközség még annak idején az Országos Műemlék Fentartó Bizottsághoz fordult a szükséges szakértői vélemény megszerzéseért. A véleményt pár nappal ezelőtt vette kézhez az egyházközség, a mely szerint mindenképp felett a templom könnyű beállványozása vált szükségessé, hogy a vakolat lebontása után látható legyen a fenyegető vész. Ennek megtörténte után fogják elkészíteni a restaurálás költségvetését és tervezetét.

„Rákóczi billikoma. Bernáth Béla országgyűlési képviselő érdekes régiségeket vitt a Házba. A mádi reformátusok temploma dűledezik s az egyházközség olyan szegény, hogy a maga erejéből nem tudja a restaurálás költségeit fedezni. A kincsek között van azonban egy billikom, amely a nagy Rákóczi korából való s néhány más kisebb régiség, amely szintén ezeknek a nagy időknek emléke. Megkérték tehát Bernáth Bélát, mutassa meg a kincseket gróf Apponyi Albertnek, a vallás- és közoktatásügyi miniszternek, hadd vegye meg a kormány részére. Akkor aztán a mádiak hozzájuthatnak pénzhez, ami a templomuk újraépítéséhez kell s a kincsek is jó kezekbe jutnak. Apponyi gróf több képviselő társaságában sokáig szemlélte az érdekes darabokat s megígérte Bernáthnak, hogy foglalkozni fog a mádiak kérésével.”

Egyik estilap hasábjain olvassuk e hirt, mely minket erősen gondolkodóba ejt. Egyházunknak elkalódott s veszendőfélben levő egyházi kincsei jutnak eszünkbe, a melyek legnagyobb része mű-becsselel bir, de gondozatlanul hevernek egyházközségeinknek többé-kevésbbé biztos záru ládáiban. Ott a fejedelmi korból származott ür asztali terítők, kelyhek, papi szék-takarók, a melyeknek értékével a legtöbb egyházközség előjárósága nincsen tisztában. Ez úton szólunk lekipásztorainkhoz s vezető világi férfainkhoz és asszonyainkhoz: e kincsek megőrzése, megtartása s különösen az ür-asztali terítők kijavitása érdekében tegyenek meg minden lehetőt, hogy megmaradhassanak ezek mint egyházunk dicső multjának ereklyéi.

Hirek.

— **Bibliai olvasó kalauz.** *Gyümölcstermés.* Gyümölcsök. 5, 16—26. A szántóföld. Máté 13, 16—23. Nincs gyümölcs. Máté 21, 18—22. A termés ideje. Máté 21, 34—41. Gyümölcs nélkül. Luk. 13. 1—9. Gyümölcs-ikről ismeritek meg. Máté 7, 15—23. *Teremjete sok gyümölcsöt.* Ján. 15, 1—4. *A nyelv.* Ne szóljatok egymás ellen. Zak. 4, 11—17. Egy kis tag. Jak 3, 1—12. Félénk a szólásra. Jer. 1, 1—10. Áldásos szó. Luk. 4, 18—22. Óvatos nyelv. Préd. 5, 1—7. Lelkesültség. Csel. 2, 1—18. *Nyelvünkkel is szolgálhatunk Istennek.* II. Móz 4, 1—17.

— **Egy aranyember ezüstlakodalma.** Deák Lajos kirtanácsos, tanfelügyelő atyánkfia, ref. kollégiumi gondnok, buzgó hitsorsosunk e hó 6-án ülte meg drága hitvesével, Vajna Klára úrnővel kötött házasságának huszonötödik évfordulóját Maros-Vásárhelyt, szűk családi körben. Huszonöt esztendő kétségtelenül szép hosszú idő és szerencsés az az ember, a ki ennyi időt közszeretben általános becsülésben, családi életében pedig tiszta boldogságban tölt el Deák Lajos

atyánkfia így töltötte el ez időt s ismerve az ő és kedves felesége arany lelkületét. hisszük, hogy így fogják eltölteni a most közvetlenül előttük álló huszonöt esztendő is Isten segédelmével. Jóbarátaik és tisztelőik sorában, szerencse kívánatainkat nyilvánítjuk mi is.

— **Székelyföldi mintaméhes.** Dr Koós Mihály, a székelyföldi miniszteri kirendeltség vezetője és Kovács Antal országos méhészeti felügyelő buzgólkodására, *Balogh* Vilmos miniszteri tanácsos, kormánybiztos, hathatós támogatása következtében Darányi Ignác földmivelésügyi m. kir. miniszter úr jóvoltából a Székely föld részére, Maros-Vásárhelyt közelebből egy *minta méhes* létesül, a melynek célja, hogy ez igen fontos gazdasági ág kultiválása által a nép keresetforrását gazdagítsa. E minta méhessel kapcsolatban, három négy hetes időszaki tanfolyamok fognak tartatni, a melyen lelkészek, tanítók, gazdák nyernek kellő tájékozást az okszerű méhészetben. A minta méhes létesítésén sokat fáradozott Tóthfalusi József lelkész, lapunk felelős szerkesztője is s annak felállítása egészen az ő intencziója szerint fog megtörténni, s ő is nyert megbízatást a méhes létesítésére.

— **Gyászhir.** Egy kedves ifjú lelkészné szomorú haláláról értesítjük olvasóinkat, tudatva, hogy Gönczi Kata férjezett Sámuel Aladárné, Sámuel Aladár bala-vásári lelkész felesége, életének 32-ik, házasságának 12-ik évében, rövid, de kínos szenvedés után e hó 6-án meghalt. Bánatos férjén kívül három kis gyermeke, kiterjedt családja, özvegy édes anyja és testvérei siratják. Mindannyian fogadják őszinte részvé-tünket.

— **Meghívás.** A maros-vásárhelyi ev. ref. kollegium ifjusága, részben az ifjusági ének- és zenekar, részben a kirándulási alap javára június 16-án, szombaton, a kollegium konviktusa helyiségeiben hangversenynyel egybekötött zártkörű táncestetélyt tart. A hangverseny műsora: 1. Menyegzői induló, Mendelsohn B.-tól. Előadja az ifj. zenekar Zach Antal karnagy vezetésével. 2. Huber K. Nemzeti zászló, énekli az ifj. énekkar Nagy László karnagy vezetésével. 3. Szaval Vá-sárhelyi János VIII. o. t. 4. Vonós négyes Ridly K.-tól. Előadják: I. hegedűn Horváth József VII. g. o., II hegedűn Török Sándor VII. g. o., III. hegedűn Engel András VI. g. o., IV hegedűn Zach Antal karnagy. 5. Népdal-egyveleg; vegyes karra átírta Nagy László, énekli az ifj. énekkar. 6. Bercsényi nótája, Káldy Gy.-tól, előadja az ifj. zenekar, Zach Antal karnagy ve-zetésével.

— **Előfizetési felhívás.** Van szerencsém a nagy-közönség és az ismerősök figyelmét felhívni: „Költe-mények“ czimű verskötetemre, a mely 1906. május végén fog megjelenni. A verskötetben négy rész lesz: Haza, Hit, Szerelem és Család. Egy kötet ára 2 kor. A tiszta jövedelem 10%-a a m.-n.-sombori ev. ref. torony alapra fog adatni. Hazafias üdvözlettel H Szántó István, Emke tanító.

— **Félarú vasuti jegy.** Az országos Református Tanári Egyesület f. hó 7-én tisztelgett Kossuth Ferencz kereskedelmi miniszternél. A küldöttséget Dóczy Imre az orsz. református tanáregy. elnöke vezette aki üdvözölve Kossuthot kereskedelmi miniszterre történt kinevezése alkalmából, egyszersmind arra kérte őt, hogy az állami tanintézetek tanárai által élvezett vasuti kedvezményt a protestáns felekezeti tanárookra is terjessze ki. Ez a kedvezmény — ugymond — az állam pénzügyi érdekeibe nem ütközik, mert a kedvezmény megadása esetén a felekezeti iskolai tanárok gyakrabban fognak utazni. Kossuth Ferencz kereskedelmi miniszter megköszönve a küldöttség tisztelgését, biztosította őket legnagyobb jóindulatáról s felhívta, hogy terjesszenek be hozzá számszerű előterjesztést arról, hogy hány tagból áll a református tanári státus, hogy ahhoz képest megtehesse a pénzügyi számításokat. A küldöttség meglelégedéssel vette Kossuth Ferencz válaszát.

— **Vilmos császár Bécsben.** Junius 6-án fél 10 órakor rohogott be Vilmos császár porosz udvari külön vonata az északi vasut pályaudvarára. Előzőleg megjelent ott Vilmos császár diszkisérete, Steininger báró tábornagy, Klepsch Kloth ezredes szárnysegéd, Zedwitz gróf és Ulandenovitz alezredesek. 9 ó. 34 perczkor megérkezett a király Paar gróf főszárnysegéd kíséretében. A király rövid ideig a virágokkal szépen feldiszitett udvari váróteremben tartózkodott, azután kilépett a perronra. A király a fekete sas-rend nagykeresztjének szallagjával diszitett porosz tábornagi egyenruhában volt. A midőn a porosz udvari vonat berobogott. Vilmos császár, a ki a Szent-István rend nagykeresztjével diszitett huszártábornoki egyenruhában volt, üdvözölte ő felségét. A következő perczben császár kilépett a kocsiból, mire az uralkodók kezet nyujtottak egymásnak, kétszer, majd még egyszer megcsókolták egymást. Közben egymás kezét szoritották. Majd kiszállott Vilmos császár kísérete is, köztük Wedel gróf nagykövet, Bülow katonai atassé, kik Gensendorfig elébe utaztak Vilmos császárnak. Vilmos császár azután bemutatta kíséretét ő felségének, a ki az urak mindenikével kezet szoritott. Ő felsége és Vilmos császár azután a diszkiséret tagjaihoz mentek, akiket, valamint Paar gróf főszárnysegédet bemutatták Vilmos császárnak, a ki mind-egyikükkel kezet szoritott és néhány szivélyes szót váltott.

A hazai és külföldi sajtó is élénken foglalkozik a császár látogatásával. A németországi Voss. Ztg. ma vezércikkben foglalkozik Vilmos császár bécsi látogatásával és hevesen kikel az ellen a felfogás ellen, hogy a császár látogatása Olasz- vagy pedig Franciaország ellen irányult. A lap a következőket írja: II. Vilmos császár I. Ferencz József szövetségese és Ausztria és Magyarország barátjaként ment Bécsbe annak a kijelentése végett, hogy ugyanazt a hűséget a szövetség iránt, melyet Ausztria és Magyarország az atgecirasi konferencián tanusított, alkalomadtán kész a szomszéd Monarchiának viszonzni.

— **Kérés a könyörületos emberbarátokhoz.** Két (5. és 4 évet töltött) fiu gyermek árvaházba leendő elhelyezésére támogatást és utmutatást kér a „Vasárnap“ szerkesztősége.

— **A török cenzura és a biblia.** Azokban az országokban melyekben az alkotmányosság napja még nem kelt föl a népszabadság égboltjára a sajtó-cenzura divatozik. Ilyen országok Európában Oroszország, Szerbia és egy pár más államon kívül a nagy Törökbirodalom, a hol semmitéle nyomtatvány nem jelenhetik meg a nélkül, hogy azt a cenzor meg ne vizsgálja s arra engedélyt ne adjon. Számtalan mulatságos eset merül fel az ily vizsgálatok alkalmából s jót nevet a haladó, mivel világ a szellemi élet zsarnokainak tehetetlen, sokszor nevetséges okvetetlenkedésin. Pompás kis történet az alábbi is. Az Angol Biblia Terjesztő Társulatnak Konstantinápolyban is van egy kirendeltsége a melynek feladata, hogy a keleti keresztyének között terjesze a Szentírást. Természetes, hogy a Biblia a világ minden élő nyelvére le lévén fordítva, már rég lefordították a török és örmény nyelvre is és mindedig háborítatlanul olvashaták anyanyelvükön a török és örmény keresztyének is. Közelebbről azonban egyik ujdonsült cenzoron eről vett a kíváncsiszkodás, hogy mi is lehet a keresztyén világ szent könyvében? — s oh rettenetes emberi bölcsesség! — egy borzasztó, foradalmi, minden szelid török lelket lázadásra kellő szót talált ez — „Macedonia!“ . Tudvalevő hogy Macedonia pár év óta folytonos felkelések színhelye, a bombák és orgyilkosok hazája a mióta el akar szakadni a pogány Törökországtól s önálló keresztyén állammá akar szervezkedni. Nem csoda hát, ha a „Macedonia“ szó kellemetlen hangzása a hivatalos török füleknek. És mégis előfordul a Bibliában, és pedig több helyen s ráadásul a mi még bosszantóbb: a szentírás egész szeretettel szól Macedoniáról s annak lakósaíró! Ha valaha és valahol meg kellett a török cenzura éberségét és erélyét mutatni: ez volt az alkalom. Lássá meg az egész világ, hogy Törökország cenzorait ki játszani és félrevezetni nem lehet. És lön, hogy az Angol Biblia Terjesztő Társulat szigorú rendeletet kapott egy nagypecsétű írásban, melyben ki volt mondva a határozat, mely szerint: a Biblia minden példányát a melyben Macedonia név előfordul megsemmisítsék és ha mégis terjeszteni akarják akkor e borzalmas név helyett csak a hivatalos török elnevezést használhatják: „szaloniki vilajét“, „kossovai vilajét“. Török keresztyén testvéreink tehát olvasni fogják az Uj szövetségben: „És éjszaka valami látás jelenék Pálnak, egy a monastiri vilajetből való ember álla meg ő előtte, neki könyörögvén ezt mondja vala: Jere által a szaloniki, monastiri és kossovai vilajetekbe és segits rajtunk!“

Hirek az országból.

— **Megszűnt az ex lex.** Pünköszt harmadnapján az országgyűlés általánosságában és részleteiben is elfogadta az indemnitást és ujonczjavaslatot egészen 1906. év végéig terjedő időre. Most már csak pár nap kell s a törvények szentesítettén, a törvényhozás rendes menetébe jut. Áldassék a magyarok hatalmas Istene, hogy e sokat sanyargatott ország sorsának intézése valaha ismét rendes tengelyén foroghat.

— **Főispáni beiktatás.** Farkas Albert volt alispán jelenleg Marostorda vármegye és Maros-Vásárhely sz. kir város főispánjának e hó 12-én lesz az ünnepélyes beiktatása, melyre mint már jeleztetett, a megye és város előkelőségein kívül a társ megyék küldöttségei is részt vesznek s előre láthatólag impozáns lefolyásu ünnepély lesz.

— **A miniszterelnök Bécsben.** Wekerle Sándor miniszterelnök e hó 5-én Bécsbe utazott s másnap Magyarország képviselőjében résztvett Vilmos német császár tiszteletére Ő Felsége által rendezett udvari ebéden. Wekerle egyuttal jelentést tett Ő Felségének a parlament eedigi működéséről, s hosszas tanácskozásokat folytatott a közös miniszterekkel a delegáció ügyében.

— **Sorozások és az ujonczok bevonulása.** Az ujoncz létszám megszavazása tehát megtörtént, s a sorozások is e hó 11-étől megkezdődnek. A honvédelmi miniszter rendelete szerint a most besorozottaknak nyomban a behívó jegyeket is kézbesítik. Ezen rendelet azonban csak az 1882—1884. évfolyambeliekre vonatkozik, mivel az 1885. évben szülöttek sorozása csak később lesz, s október elsején kell bevonuljanak.

A pusztasziget.

Egy alkalommal egy jószívü gazdag úr egyik hű rabszolgáját boldoggá akarván tenni szabadon bocsátotta. És pedig egy hajót felszerelve sok becses áruval és élelmi szerekkel az ő számára, így szólt: „Menj, hajózz el idegen országba, kereskedjél ez árucikkkel s minden nyereség legyen a tied.“

A rabszolga utra kelt a felszerelt hajóval. Útközben a tengeren nagy szélvész támadt s hajója zátonyra jutva elmerült. A nagybecsü árucikkkel megrakott hajó a hullámokba vészett. Csak maga a rabszolga tudott kivergődni nagy nehezen egy sziget partjára. Éhesen, meztelen, gyámoltalan állapotban, elhervadt reményekkel, szerencsétlenségén, boldogtalanságán könnyekre fakadva mendegélt a sziget belseje felé. S egyszer csak egy nagy várost pillantott meg a távolban. A város felől nagy néptömeg közeledik. S örömrivalgások közepette siet az érkező elé. A rabszolgá-

hoz érve, így kiáltanak: „Üdvöz légy királyunk!“ aztán az ámulattal eltelt rabszolgát pompás kocsiba ültetve a városba kísérték. Megérkezve a városba a királyi palotába vezették, hol bibor-palástot adva rá, s koronát téve fejére, királyi diszbe öltöztették s arany trónba ültették. Majd hódoló tisztelettel járultak zsámolyához az ország nagyjai s térdre borulva előtte az egész nép nevében a hűségi-esküt neki letették.

És az előbb sorsán kesergő rabszolga, most királyi trónon ülve, nem tudta mire vélni a dolgot, nem tudta ébren van-e vagy álmodik. „Fel nem foghatom — mondá magában — mi büvölhette meg e bámulatos nép szemét, hogy egy meztelen idegent királyuknak tekintsenek. Nem tudják, hogy ki és mi vagyok, nem tudakolják azt sem: honnan jövök, s trónukra emelnek. Micsoda különös szokás ez ezen országban! . . .“

Igy tusakodék lelkében s igen kíváncsi volt meg, tudni felmagasztaltatásának okát. Elhatározta hát hogy udvara főrendei közül egyet; egy miniszter-tanácsosát, ki bölcs embernek látszék, e talány megfejtésére felszólit. „Mondd csak, ugyan miért választottatok engemet királyotokká? Hogyan tudtátok meg hogy én a szigetre jöttem; s mi fog velem történni? Felelj!“

„Uram — felelte a tanácsos, — ezen szigetet szellemek lakják. Ezek már régen arra kérték a Mindenhatót, hogy minden esztendőben küldjön nekik Ádám maradékai közül egy-egy egyént, a ki őket kormányozza. És a Mindenható meghallgatta kérésöket s minden évben ugyanezen napon egy-egy embert küld ezen szigetre. A lakosok, miként már láthatad is, örömmel sietnek eléje s uralkodójuknak ismerik el; azonban uralkodása nem tart tovább egy évnél. Ha ez az idő eltelik, s a meghatározott nap eljön, leteszik méltóságából, megfosztják királyi öltözetétől és selejtes ruhát öltenek rá. Addig hűséges szolgálói erőszakkal hurczolják el a partra, s külön e végre készített hajóra teszik, mely őt egy más szigetre szállítja. A sziget puszta és néptelen. Mindenki, a ki még néhány perczzel azelőtt hatalmas király vala, meztelen kerül oda és sem alattvalókra, sem barátokra nem talál. Nem talál senkit, nincs egy részvevő kebel, ki osztani tudna az ő szerencsétlenségében, siralmas állapotában, s szomorú életet kell azon földön élnie. A régi király elűzetése után a nép az új király elé megy, kitévél nélkül küldeni szokott, s hasonló örömmel fogadja, mint az előbbénit. Ez, felséges uram! örök törvénye ennek az országnak, melyet egy király sem változtathat meg uralkodása alatt.“

„Elődeim is voltak tudósítva — kérdé tovább a király — uralkodásuk e rövid ideig való tartóságáról?“

„Egyik előtt sem volt ismeretlen, — válaszolt a tanácsos — a mulandóság törvénye; de közülök a legtöbbet elvakított a trónjukat környező fény; nem gondoltak jövőjükre, s átélték esztendeiket anélkül, hogy azokat bölcsen használták volna. Mások belekábultak szerencsájük édes mámorába, nem mertek a puszta szigetre gondolni is, attól való félelmükből, nehogy a jelen élvek gyönyöreit megkeserítse; így szédelegtek egyik örömből a másikba, míg idejük lejárt s menniök kellett. Ha gyászos nap elérkezett mindnyájan önmaguk ellen emeltek vádat, s siránkozni kezdenek vakságuk fölött, de már ekkor késő volt, kimélet nélkül átadattak mindnyájan a nyomornak, mely rájuk várakozott, de a melyet bölcs előrelátás által kikerülhettek volna?“

Ezen beszédek félelemmel töltötték el a királyt, iszonyodott elődei sorsától, s ezt óhajtotta kikerülni. Borzadva látta, hogy az ő uralkodásának rövid évéből is néhány hét már eltölt, sietnie kell tehát kormányzása idejét jobban felhasználni. „Bölcs tanácsos, — úgymond — feltártad előttem jövőm sorsomat, s rövid ideig tart királyi hatalmam; mond meg hát kérlek azt is: mit kell tennem, hogy előltem nyomor: á kikerüljem?“

„Jusson eszedbe felséges uram, — így szólt a bölcs férfiú — hogy meztelenül jöttél e szigetre, s úgy is fogsz innen elmenni és hogy ide többé soha vissza nem térsz. Egyetlen egy eszköz van csak: az inségnek, mely téged számkivetésed földjén fenyeget, elejét vehetni; az tudniillik, hogy te azon földet tedd termékenynyé s népesítsd meg. Ez neked most hatalmadban áll. Alattvalóid kész engedelmesek, a mit parancsolsz, azt teszik. Küldj hit munkásokat oda, s a puszta mezőket varázsoltasd át termékeny szántó-földekké; építtess városokat és raktárokat s azokat mindennemű szükséges dolgokkal lásd el. Szóval alapíts magadnak új birodalmat, melynek lakói téged száműzetésed után örömmel fogadjanak. Siess és ne hagyj egy pillanatot sem felhasználatlanul eltelni. Siess, mert rövid az idő, s minél többet tész jövő lakhelyed fölépítésére, annál boldogabb lesz ottani lakásod.“

Képzeld azt, hogy esztendőnek holnap már vége, s használd szabad perczeidet, mint a bujdosó, a k vesztét kikerülni akarja. Ha tanácsomat megveted és késedelmezel, vagy tétlenségbe sülyedsz: akkor el vagy veszve s örök nyomor, szenvedés lesz sorsod.“

A király bölcs ember volt, s e beszéd elhatározásának és tevékenységének szárnyakat kölcsönzött. Legott sok alattvalóját átküldé a szigetre. Azok örömmel mentek s buzgón fogtak a munkához. Szépülni kezdett az addig puszta, elhagyott, kopár sziget, s nemsokára már városok diszlettek virágzó térségein. A király lankadatlan szorgalommal folytatta tovább nagy munkáját, mindig több és több lakóst telepítvén a szigetre.

Ezalatt az év vége is egyre közelgett. Az előtte való királyok reszkettek a pillanattól, midőn mulékony fenségöket le kelle vetkezniök; ez pedig sovárogyva várta, mert megvolt győződve, hogy oly országba megy, a hol állandó, kényelmes lakhelyet biztosított magának okos, bölcs munkássága által. Végre az a bizonyos nap elérkezett. A királyt megrohanják palotájában, megfosztják királyi ékszeraitől, s a kikerülhetetlen hajóra hurczolták, a mely száműzési helyére vitte őt. A hogy megérkezett az új szigetre, a lakosok örvendezve siettek eléje, nagy tisztelettel fogadták és fejét, az előbbi, csak egy évig tartó korona helyett, szeretetük hervadhatatlan, örökszép koszorújával ékesítették fel. A Mindenható megjutalmazta bölcsességét, halhatatlanokká tette alattvalóit és őt örökös királyukká!

A gazdag s kegyes úr: az Isten; a rabszolga, kít ura szabadon bocsát: az ember születésekor; a sziget a hová érkezik: a világ; a lakosok, kik örvendezve eléje sietnek: a szülék; a tanácsos, ki a rabszolgát felvilágosítja: a bölcsesség; az uralkodási év: az ember életkora; a másik sziget, a hová száműzetik: a másvilág (a siron túli, örök élet); a munkások a kiket átküld: az életben elkövetett jöttetek. A királyok pedig, a kik uralkodási idejüket anélkül élték el, hogy az őket fenyegető boldogtalanságot fontolóra vették volna: példázák az embereknek azon legnagyobb részét, a kik csak földi örömeiket hajhásznak anélkül, hogy a jövő életre, a túlvilágra is gondolnának.

Nyomor és örök szenvedés fogja ezeket gyötörni, mert a biblia mondja:

„A ki a testnek vet, az a testből arat magának kárhozatot; a ki pedig a léleknek vet, az a lélekből arat örök életet.“ (Gál. VI. 8.)

Oh, halandó! jól fontold meg, hogy az élet rövid, s hamar eljön az a bizonyos nap, melyen neked is, itt kell hagynod ez élet szigetét és át kell költözned egy másik szigetre. Oh, hát használd fel idődet, készítsd el azt magadnak jó előre, a pusztá szigetet varázsold át virágzóvá, hogy majd élhess ott örök boldogságban. De ahhoz, hogy e nagy munkát véghez vihesd három hatalmas talizmán szükséges: Erős akarat, szorgalom és lankadatlan munkakedv. Dolgozz! „Legyen a munka örömed, akkor a nyugalom valóságos gyönyörűség lesz.“ Mert, „munka teszi édessé kenyerünket, nem a henye kényelem.“ Ha óhajtod a boldogságot, tedd is magad rá érdemessé; küzdj, fáradj, szenvedj, tanulj tünni, nélkülözni a jóért és igazságért“.

„A ki a boldogságot keresi, az a hozzá vezető út fáradalmaitól ne irtózzék!“

Oh, halandó! szivedbe véd! hogy „rövid az élet: gyűjteni kell az örökkévalóság számára!“

S. Váradi Albert.

HIRDETÉSEK

felvételnek

lapunk kiadóhivatalában.

A Dr. Schmidt G. főtörzsorvos és physikus által feltalált hires

FÜL-OLAJ

megszüntet gyorsan és alaposan időközi **süketiséget, fülfolást, zúgást és nehézhallást** meg idült esetekben is. Ára üvegenként használati utasítással 2 frt. Kapható **Debreczenben, Kossuth-utca 8. szám** az „Arany Egyszarvu“-hoz című gyógyszerárban.

Agrár takarékpénztár r. t. Maros-Vásárhelyt.

Teljesen befizetett részvénytőke egy millió kor.

Fióktézetek és kirendeltségek: Csikszereda, Gyergyószentmiklós, Marosludas, Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sz.-Udvarhely és Székely-Keresztur.

Jelzalog kölcsönöket nyujt földbirtokra és bérházakra a legjutányosabb feltételek mellett, ugyszintén **törlesztéses kölcsönöket 300 koronától** kezdődőleg a tőketörlesztést és kamatot magában foglaló félévi részletfizetések ellenében **10–65 évig terjedő időre 4 $\frac{1}{2}$ % alap kamattal**. Magasabb kamatu előző kölcsönök konvertáltak. Minden kölcsön a leggyorsabban rendszeren 2 hét alatt készpénzben folyósítatik.

Leszámitól 6 hónapi lejáratig terjedő bel- és külföldi váltókat, utalványokat és adósleveleket.

Elfogad betéteket könyvecskére, vagy folyószámlára és azokat felmondás nélkül fizeti vissza.

Előleget ad értékpapírokra és betárolt árukra.

Folyószámla hitelt nyujt betáblázásra és más birtosítékra.

Vásárol és elad értékpapírokat külföldi pénzetket; bevált szelvényeket és kisorsolt értékpapírokat, teljesít tőzsdei megbízásokat és átutalásokat; kiállít utalványokat és hitelleveleket bel- és külföldre.

Képviseli a legrégibb és legnagyobb biztosító intézetet a Trieszti általános biztosító társaságot (Assicurazioni Generali) és eszközöl tűz, üveg és jégkár, valamint betörés elleni, végre élet- és baleset elleni biztosításokat a legolcsóbb díjak mellett.

„VASÁRNTAP“

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES HETILAP,

== AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET EGYHÁZI ÉRTEKEZLETÉNEK KIADÁSA. ==

Szerkesztik: **Tóthfalusi József** ref. lelkész és **Paál Gusztáv** ref. koll. tanár, Maros-Vásárhelyt.

Mi a „Vasárnap“ célja?

A „Vasárnap“ célja az, hogy legyen a mi olvasni tudó és olvasni szerető magyar és első sorban erdélyi református magyar véreinknek komoly irányu, egészséges szellemi táplálékot adó, a világ dolgairól helyesen tájékoztató olvasmánya, a melyből tápot merítsen hitének, vallásos szükségletének; megismertesse teendőivel, hogy azok teljesítése által igaz keresztyén magyar ember lehessen.

Hogyan fizessünk elő a „Vasárnapra“?

A „Vasárnap“ előfizetési díja **egész évre 4 korona, félévre 2 kor., negyedévre 1 korona.** Előfizetünk úgy, hogy a megfelelő előfizetési díjat postán utalványozva a „Vasárnap“ kiadóhivatala címére Maros-Vásárhelyt, Szentgyörgy-utca 9. sz. címre elküldjük. A megrendelést czélszerűen eszközölheti mindenki a maga illetékes lelkésze útján is, a ki szívesen fogja az előfizetési díjat hozzánk elküldeni.

Ne hanyagoljuk el a megrendelést, hogy a lap küldésében fennakadás ne álljon elé.

A „Vasárnap“ jutányos áron hirdetések is elfogad.

Ha a szép Maros-Vásárhelyen ügyes bajos dolga, akad ne mulassza el megtekinteni

az ev. ref. Kollegiumi könyvkereskedést

hol az irodalom legujabb termékei állandóan raktáron vannak, ép úgy szakmunkák mindenféle nyelven, imakönyvek egyszerű és pompás diszkötésben, ifjusági könyvek, folyóiratok stb. Bárhol és bárki által hirdetett mű legrövidebb idő alatt — portómentesen — megrendelhető.

Papíráru raktáram a legnagyobb, hol olcsó pénzen jó árut kap a t. vevő, mert 100 levélpapír és 100 boríték csinos dobozban csak 60 kr., amelynek eddig 1 frt. 60 kr. volt az ára. — 500 finom fehér irodai papír 2 frt 20 kr. 500 iv fogalmazó papír 1 frt 40 kr. Pecsétviasz, tinta, itatós papír, írónok és számtalan e szakmába vágó, de itt fel nem sorolható cikk a legolcsóbban beszerezhető.

Nagy gondot fordítok tanszerekre és tankönyvekre, népkönyvtárakra, havi részletfizetésre.

Jó és olcsó! ez a jelszó. — Postai megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Az ev. ref. kollegiumi könyvkereskedés

MÁRVÁNYI ARTHUR Maros-Vásárhely, Főtér Bál-ház.

ADI ÁRPÁD

≡ KÖNYVNYOMDÁJA ÉS KÖNYVKÖTÉSZETE ≡
MAROS-VÁSÁRHELY. SZÉCHENYI-TÉR.

Ajánlja két nagy gyorssajtóval,
két amerikai gyorssajtóval, lyukasztó
és több segédgéppel, valamint a leg-
modernebb új betűkkel jól felszerelt

könyvnyomdáját

minden e szakba vágó munkák gyors
és izléses elkészítésére, feltűnő olcsó
árak mellett.

Vidéki megrendelések azonnal esz-
közöltetnek.